

[Indenrigsministeren]

kommunale sygehusvæsen etableres en funktionel samordning af de eksisterende sygehuse gennem en indbyrdes arbejdsdeling efter de enkelte sygehuses udspecialiseringsgrad og udstyr, dels at der fastlægges en opgavefordeling mellem amtskommunernes egne sygehusenheder/afdelinger og lands- og landsdelsspecialafdelingerne i andre amtskommuner.

For det psykiatriske sygehusvæsen er der i 1977 udsendt særlige retningslinier, der bl. a. peger på nødvendigheden af en koordinering af funktionerne i sygehusvæsenet og i den primære sundhedstjeneste og socialektoren.

Endvidere har socialministeriet efter forhandling med indenrigsministeriet institueret en udbygningsplanlægning på det sociale og sundhedsmæssige område, som bl. a. omfatter de primærkommunale sundhedsordninger, såsom spædbørns- og skolesundhedspleje, hjemmesygepleje, børnetandpleje m. m.

Disse forskellige planlægningsordninger tjener et dobbelt formål: For det første skal de tilvejebringe et tilstrækkeligt grundlag for de lokale myndigheders styring af sundhedsvæsenet. For det andet skal de dække de centrale myndigheders informationsbehov og danne grundlag for sammenfattende, landsdækkende opgørelser over sundhedsvæsenets aktivitet og ressourceudvikling, der er af væsentlig betydning for tilrettelæggelsen af en overordnet sundhedspolitik. Det er derfor af afgørende betydning, at alle dele af landet er omfattet af en samtidig planlægning på det pågældende felt, og at de enkelte planer bygger på samme forudsætninger m. v., således at de hver for deres område – efterhånden forhåbentlig også under ét – kan sammenfattes til en landsdækkende helhed.

Efter min opfattelse har man i amtskommunerne og kommunerne generelt set stræbt sig seriøst på at leve op til de centralt fastlagte planlægningsbestemmelser. For sygehusplanlægningens vedkommende må det imidlertid samtidig erkendes, at de fleste af de hidtidige sygehusplaner bærer præg af, at man har stået med et helt nyt og uvant arbejdsredskab uden tilstrækkeligt udviklede planlægningsmetoder. Hertil kommer, at planlægningsarbejdet herudover er stødt på vanskeligheder af forskellig art. Bestræbelserne for en funktionel samordning af sygehusvæsenet har således vakt modstand dels i lokale befolkningsgrupper, der fejlagtigt har

opfattet disse bestræbelser som et generelt anslag mod alle mindre sygehuse, dels hos lægechefer i sygehusvæsenet, der har følt deres traditionelt meget selvstændige ledelsesfunktioner truet. Ønsket om en koordinering af sygehusplanerne med planlægningen for de øvrige dele af sundhedsvæsenet har i øvrigt været vanskeliggjort både af, at der først nu er igangsat en planlægning for praksisområdet, og af, at forskellige myndigheder har haft ansvaret for de forskellige planordninger.

Regeringen er imidlertid indstillet på, at problemerne såvel inden for de enkelte planlægningsordninger som i forbindelse med en samordning af disse skal søges løst snarest. For sygehusplanlægningens vedkommende, hvor vi forhåbentlig snart modtager de endnu manglende sygehusplaner fra første planlægningsrunde, er jeg indstillet på, at vi på grundlag af de indhøstede erfaringer og i samråd med amtskommunerne *overvejer behovet for yderligere central vejledning* til brug for det videre planlægningsarbejde. Vi må nok regne med, at det vil være nødvendigt med en vis oprustning af de centrale sundhedsmyndigheder, for at de skal kunne varetage denne opgave tilfredsstillende. Jeg vil komme nærmere ind herpå i redegørelsens sidste afsnit om de økonomisk-administrative konsekvenser.

For så vidt angår det af prioriteringsudvalget påpegede mere generelle behov for udvikling af metoder til brug for planlægningsarbejdet er der tale om opgaver, hvor det formentlig vil vise sig hensigtsmæssigt, at administrationens egne bestræbelser suppleres med bistand fra institutioner m. m., som varetager sådanne udviklingsopgaver. Det er her nærliggende for mig specielt at pege på Dansk Sygehus Institut, der med folketingets finansudvalgs tilslutning i 1977 for en ny fireårsperiode drives med tilskud fra staten og amtskommunerne. Efter dette instituts formål må det efterlyste metodeudviklingsarbejde til brug for planlægningen være en central opgave for instituttet.

Særligt om visitation.

Jeg er helt enig i udvalgets forslag til styrkelse af visitationssystemet. De hidtil indkomne sygehusplaner har ret generelt vist en betydelig usikkerhed omkring tilrettelæggel-